Lasy ofiarą bezkrytycznego stosowania zasad legislacji

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
Opublikowano: czwartek, 31, maj 2012 18:47
Grzegorz P. Kubalski
Odsłony: 1794

Zgodnie z Zasadami Techniki Legislacyjnej zmieniany przepis ustawy przytacza się w pełnym nowym brzmieniu, choćby zastępowano w nim, dodawano albo eliminowano tylko jeden wyraz; jeśli jednak zmianę wprowadza się tylko w poszczególnych jednostkach redakcyjnych niższego stopnia, dopuszcza się przytoczenie pełnego nowego brzmienia tylko zmienianej jednostki redakcyjnej. Ustawa „deregulacyjna" (ustawa z dnia 25 marca 2011 roku o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców) znosząc obowiązek uzyskania zezwolenia na wykonywanie planów urządzania lasu i – w ślad za tym – kompetencję ministra właściwego do spraw środowiska do określania warunków udzielania takich zezwoleń, przytoczyła nowe brzmienie całego artykułu zawierającego delegacje ustawowe. W efekcie zaistniała konieczność powtórzenia rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu.

Nowe-stare rozporządzenie oparte jest na obowiązującym obecnie rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 roku. Nowością jest przyjęcie zasady, iż poszczególne dokumenty będą sporządzanie nie tylko w postaci papierowej, lecz również w postaci baz danych oraz map cyfrowych.

Nowym elementem planowania urządzeniowego będzie również ustalenie zadań w zakresie ochrony przyrody w planie urządzenia lasu dla nadleśnictwa, na terenie którego znajduje się obszar Natura 2000. Dzięki temu zniknie obowiązek opracowywania odrębnego planu zadań ochronnych – wynikającego z przepisów ustawy o ochronie przyrody.

Na zakończenie warto jest dodać, że w rozporządzeniu ustalany jest minimalny wiek rębności w drzewostanach zapewniających osiągnięcie celów gospodarki leśnej. Wiek ten wynosi odpowiednio: 30 lat – dla topoli, olchy szarej, 40 lat – dla osiki, 60 lat – dla brzozy, grabu i olchy czarnej, 80 lat – dla sosny, świerka, modrzewia, daglezji i klonu, 100 lat – dla buka i jodły, zaś 120 lat – dla dębu, jesionu i wiązu.

Phoca PDF